

ANDREA GUZEL

ROZPRÁVKY DO KAPSIČKY II.

VYDALO MEA2000 o. z.

© Všetky autorské práva sú
vyhradené.

ISBN 978-80-89515-40-0

ANDREA GUZEL

ROZPRÁVKY DO KAPSIČKY
II. diel

Grafická a technická spolupráca: František Bajkai, František Szekereš,
Edícia: MEA 2000 o. z.– Mladá Éra Autorov nového tisícročia

Autorské práva vyhradené

ISBN 978-80-560-0112-7

OBSAH

⊠ Ako žabka dostala výprask.....	3
⊠ Hlúpy Jano	8
⊠ Poník Fany	13
⊠ Princezná Karin a jej zúbky.....	20
⊠ Žabia princezná.....	23
⊠ Ako sa krokodíl Bubo skamarátil s Linou.....	28
⊠ Chutné prasiatko.....	31
⊠ Husopaska alebo princezná.....	37
⊠ Starý kocúr v čižmách.....	43
⊠ Rybár a morská panna.....	53

Ako žabka dostala výprask

Pri jednom jazierku žila jedna žabka, ktorá každé ráno len čo sa prebudila, vyskočila z postielky, posadila sa na svoj kameň a kvákala:

„Kvak, kvak.“

Žabkám, ktoré bývali v tom istom jazierku sa to nepáčilo. Jednotaj ich ráno budila svojim kvákaním. Jedného dňa kedy žabka znovu vstala a skočila na svoj kameň a zakvákala to známe:

„Kvak, kvak“ - žabky sa rozhnevali, že ich budí. Ohradila sa, že je ráno a aj oni by už mali dávno vstávať. Ale kdeže, ostatným žabkám sa nechcelo veru vstávať tak skoro.

A tak raz, keď žabka zakvákala skoro ráno, vyliezla z postielky druhá žabka, ktorá už mala dosť jej kvákania a postavila sa rovno pred žabku:

„Tak tebe nestačilo, že sme ťa upozornili, že máš prestať kvákať skoro ráno?“ - a plesk, a bum a bác, dostávala žabka výprask.

Uplakaná a nahnevaná sa rozhodla, že odíde z tohto jazierka niekam inam bývať. Aj tak urobila. Dostala poriadnu bitku, ubolená odskákala preč. Ako tak skáče, príde k malému potôčiku, pri ktorom práve pil vodu z potôčika malý srnček.

„Kvak, kvak“ - zakvákala.

Srnček si ju všimol.

„Čo tu robíš žabka?“ - prihovára sa jej.

Žabku ešte bolel chrbát, nôžky od výprasku, a tak ledva lapala dych a odpovedá:

„Idem preč nájsť si nový domov!“

„Prečo, čo sa ti stalo?“ - pýta sa srnček.

Žabka nevedela najprv či to povie srnčekovi, ale odhodlala sa.

„Nuž dostala som výprask od ostatných žabiek, lebo skoro ráno som vždy kvákala a tým som ich budila. Nepáčilo sa im to.“

„ To je hrozné ako sa k tebe zachovali žabka, veď všetky žabky už dávno majú byť skoro ráno hore a nie vyspávať!“

„ Ja viem, ale ostatné žabky to nevedia.“ - odpovedá nešťastná žabka.

„Tak to sa musíš vrátiť a nenechať sa odbiť len tak.“ - zastáva sa žabky srnček.

„A čo mám spraviť?“ - spytuje sa žabka.

„Pôjdem s tebou a pomôžem ti ak chceš.“

Žabka naradostene súhlasila. Do večera sa hrali. Raz skočila žabka srnčekovi na hlavu, raz na chrbát, raz na nôžku, vystrájali, smiali sa. Chýlilo sa k večeru. Srnček aj žabka sa pobrali k jazierku, kde bývala žabka. Srnček sa schoval v húštine, žabka vošla potichu do svojho domčeka. Skoro ráno ako sa žabka prebrala, vyskočila na svoj kameň a začala:

„Kvak, kvak, kvak....“ - kvákala hlasno ako len vládala.